Tweede Kamer der Staten-Generaal 2

Vergaderjaar 2014–2015 Aanhangsel van de Handelingen

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

2043

Vragen van het lid **Rebel** (PvdA) aan de Minister van Veiligheid en Justitie over *digitaal rechercheren bij verdenking van seksueel misbruik van jonge kinderen* (ingezonden 31 maart 2015).

Antwoord van Minister **van der Steur** (Veiligheid en Justitie) (ontvangen 22 april 2015).

Vraag 1
Kent u het Zwartboek deel IV, uitgebracht door het Landelijk Advocaten Netwerk Gewelds- en Zedenslachtoffers?[1] Herinnert u zich het rapport «Nationaal Rapporteur Mensenhandel (2011) Kinderpornografie – Eerste rapportage van de nationaal rapporteur. Den Haag: BNRM»?[2]

Antwoord 1
Ja.

Vraag 2
Wat is er gedaan met de aanbeveling van de Nationaal Rapporteur Mensenhandel uit 2011 dat «bij aangiften van vormen van seksueel geweld tegen kinderen in alle fasen van het onderzoek rekening moet worden gehouden met de mogelijkheid van de productie van kinderpornografisch beeldmateriaal en moet, zo mogelijk, een doorzoeking plaatsvinden. Door zowel in de Aanwijzing kinderpornografie, als de Aanwijzing zeden het belang van inbeslagname van gegevensdragers te benadrukken kan de effectiviteit van de opsporing worden verhoogd en de focus daadwerkelijk naar misbruik worden verlegd»?[3] Is deze aanbeveling opgevolgd? Zo ja, waar blijkt dat uit? Zo nee, waarom niet?

Antwoord 2
De politie en het Openbaar Ministerie zijn zich in dit soort strafzaken bewust van het belang van het doorzoeken van gegevensdragers. De inbeslagneming van gegevensdragers is bijvoorbeeld omschreven in het werkproces van de

[1] http://www.langzs.nl/wp-content/uploads/2015/02/Zwartboek-deel-4.pdf
[2] http://www.nationaalrapporteur.nl/publicaties/eerste-rapportage-kinderpornografie/, met name pagina 273 e.v.
[3] http://www.nationaalrapporteur.nl/publicaties/eerste-rapportage-kinderpornografie/, met name pagina 273 e.v.

ah-tk-20142015-2043
ISSN 0921 - 7398
’s-Gravenhage 2015

politie rondom zedenzaken. De aanbeveling van de Nationaal Rapporteur Mensenhandel uit 2011 vergde tegen deze achtergrond geen aparte opvolging.

Vraag 3
Deelt u de mening dat, in geval van verdenking van seksueel geweld tegen met name jonge kinderen die niet zelf kunnen getuigen, het bestaan van beeldopnamen van misbruik kan bijdragen aan het bewijzen van het misbruik? Zo nee, waarom niet?

Antwoord 3
Ja.

Vraag 4
Is het waar dat, zoals de Stichting Landelijk Advocaten Netwerk Gewelds- en Zeden Slachtoffers (LANGZS) stelt, politie en justitie soms beweren dat digitaal rechercheren «alleen maar zou kunnen bij een verdenking van het maken van kinderpornografie»? Zo ja, is deze bewering van politie en justitie waar en waarom? Zo nee, wat is er niet waar aan het beweerde?

Antwoord 4
Voor het verifiëren van een dergelijke stelling zou een bevraging op persoonsniveau nodig zijn. De vermeende bewering is in ieder geval onjuist. Digitaal rechercheren is een ruime term die ziet op al het onderzoek dat de politie doet naar verschillende vormen van digitaal beschikbare informatie. Dergelijk onderzoek kan betrekking hebben op alle soorten misdrijven, waaronder zedenmisdrijven en het maken van kinderpornografie.

Vraag 5
Is het inderdaad zo, zoals LANGZS meent, «dat het nu afhankelijk is van de instelling van de Officier van Justitie of er digitaal wordt gerechercheerd of niet»? Zo nee, waarom niet?

Vraag 6
In welke gevallen wordt bij verdenking van seksueel geweld tegen jonge kinderen ook aan digitale recherche naar onder andere digitale gegevensdragers of het internetgedrag van de verdachte gedaan? In welke gevallen niet?

Vraag 7
Acht u het nodig dat bij opsporing van seksueel misbruik van met name jonge kinderen altijd digitaal onderzoek wordt verricht? Zo ja, hoe en op welke termijn gaat u dit bewerkstelligen? Zo nee, waarom niet?

Antwoord op vragen 5, 6 en 7
Niet alle zedenverdachten gebruiken bij hun strafbare feiten digitale middelen en digitaal rechercheren is dan ook niet altijd noodzakelijk. Onderzoek naar zedenmisdrijven is maatwerk. Per geval zal moeten worden beoordeeld of er redenen zijn om digitaal onderzoek uit te voeren, of dit onderzoek wettelijk gezien mogelijk is en hoe dat onderzoek er precies uit zou moeten zien. De aard van de verdenking, de technische mogelijkheden en de reeds aanwezige bewijsmiddelen spelen een rol bij die beoordeling. Als er aanwijzingen zijn dat bewijsmiddelen digitaal zijn vastgelegd, dan zal daar onderzoek naar worden gedaan. En als het voor het digitale onderzoek nodig is dat bepaalde gegevensdragers (bijvoorbeeld computers) in beslag worden genomen, moet worden voldaan aan de voorwaarden van artikel 96 Wetboek van Strafvordering. Daaruit volgt dat sprake moet zijn van een verdenking van een strafbaar feit en dat het in beslag te nemen voorwerp kan dienen om de waarheid aan de dag te brengen. Bij zedenzaken kan het digitale onderzoek zien op digitaal vastgelegd seksueel misbruik. Het onderzoek kan ook zien op informatie over de inhoud van digitaal gevoerde gesprekken (bijvoorbeeld mail, whatsapp en chats), en op onderzoek aan telefoons.